श्रुतसंकाशंशास्त्राभासरूपंश्रुतंशास्त्रंत्वयाश्रुतंआकर्णितं संज्ञासुवाचारंभणंविकरोनामधेयमितिश्रुतेर्नाममात्रासुसंपत्सु ॥ ६५॥ ६६॥ ६७॥ शून्यंबोधशून्यंतवबुद्धिसत्वमितिभावः शून्यागारेवासश्चसंन्यासिनांध र्मइतिनममकश्चिद्दोषोस्ति ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ मोक्षवार्त्तिकःवार्त्तामात्राभिज्ञोनतुमुक्तः ॥ ७४ ॥ मुक्तत्वेहिमाकृथावर्णसंकरमित्युक्तिरयुक्तेत्याह नहीति एकत्वंचिदात्मनः पृथक्त्वंपुंप्रकृत्योःभावआत्मा अभावस्तुच्छरूपत्वात्प्रकृतिः अनयोःसमायोगेवर्णसंकरोनास्ति ॥७५॥ कथंतर्हिवर्णसंकरोनिंद्यतइत्याशंक्यवर्णाश्रमाभिमानवशादित्याह वर्णाश्रमाइति अपृथक्त्विनःपृथक्त्वं

अथवाश्रुतसंकाशंश्रुतमन्यच्छ्रुतंत्वया ॥ अथापीमासुसंज्ञासुलौकिकीषुप्रतिष्ठसे ॥६५॥ अभिषंगावरोधाभ्यांबद्धस्त्वंप्राकृतोयथा ॥ सत्वेनानुप्रवेशोहियो यंत्वयिकृतोमया ॥ ६६ ॥ किंतवापकृतंतत्रयदिमुक्तोसिसर्वशः ॥ नियमोत्येषुवर्णेषुयतीनांशून्यवासिता ॥ ६७ ॥ शून्यमावेशयंत्याचमयाकिंकस्यदूषितं ॥ नपाणिभ्यांनबाहुभ्यांपादोरुभ्यांनचानघ ॥६८॥ नगात्रावयवैरन्यैःस्पृशामित्वांनराधिप ॥ कुलेमहतिजातेनह्रीमतादीर्घदर्शिना ॥ नैतत्सदसिवक्तव्यंसद्वा ऽसद्वामिथःकृतं ॥ ६९ ॥ ब्राह्मणागुरवश्चेमेतथामान्यागुरूत्तमाः ॥ त्वंचाथगुरुरप्येषामेवमन्योन्यगौरवं ॥ ७० ॥ तदेवमनुसंदृश्यवाच्यावाच्यंपरीक्षता ॥ स्त्रीपुंसोःसमवायोयंत्वयावाच्योनसंसदि ॥ ७१ ॥ यथापुष्करपर्णस्थंजलंतत्पर्णमस्पृशत् ॥ तिष्ठत्यस्पृशतीतद्वत्त्वयिवत्स्यामिमैथिल ॥७२॥ यदिचाद्यस्पृशं त्यामेस्पर्शंजानासिकंचन ॥ ज्ञानंकृतमबीजंतेकथंतेनेहभिक्षुणा ॥ ७३ ॥ सगार्हस्थ्याच्च्युतश्चत्वंमोक्षंचानाप्यदुर्विदं ॥ उभयोरंतरालेवैवर्त्तसेमोक्षवार्त्तिकः ॥ ७४ ॥ नहिमुक्तस्यमुक्तेनज्ञस्यैकत्वपृथक्त्वयोः ॥ भावाभावसमायोगेजायतेवर्णसंकरः ॥ ७५ ॥ वर्णाश्रमाःपृथक्त्वेनदृष्टार्थस्यापृथक्त्विनः ॥ नान्यदन्यदिति ज्ञात्वानान्यदन्यत्रवर्त्तते ॥७६॥ पाणौकुंडंतथाकुंडेपयःपयसिमक्षिका ॥ आश्रिताश्रययोगेनपृथक्त्वेनाश्रिताःपुनः ॥७७॥ नतुकुंडेपयोभावःपयश्चापिनमक्षि का ॥ स्वयमेवाप्नुवंत्येतेभावानतुपराश्रयं ॥७८॥ पृथक्त्वादाश्रमाणांचवर्णान्यत्वेतथैवच ॥ परस्परपृथक्त्वाच्चकथंतेवर्णसंकरः ॥ ७९ ॥ नास्मिवर्णोत्तमाजात्या नवैश्यानावरातथा ॥ तवराजन्सवर्णास्मिशुद्धयोनिरविप्लुता ॥८०॥ प्रधानोनामराजर्षिर्व्यक्तंतेश्रोत्रमागतः ॥ कुलेतस्यसमुत्पन्नांसुलभांनामविद्धिमां ॥८१॥

पुंप्रकृत्योर्विवेकस्तदस्यास्तीतिपृथक्त्वीतदन्यस्य अतएवपृथक्त्वेननानात्वेनवर्णाश्रमाःयस्यभांति दृष्टाअर्थायेनसः जगतःपृथक्त्वंमन्वानस्यैतद्दृष्ट्याव्यभिचारात्वर्णसंकरइत्यर्थः यदात्वेवंजानातिअन्यत्श रीरंअन्यत्आत्मानभवतिइतितदाज्ञात्वाएतदेवापरोक्षीकृत्यस्थितायाःममअन्यत्सत्वंअन्यत्रत्वयिनवर्त्ततइत्यर्थः ॥ ७६ ॥ पाणिकुंडादयःएकदेशस्थाअपिपरस्परंनसंकीर्यंतेकुसरान्नवदेकलोलीभावंनग च्छंतिएवमाश्रमाणांवर्णानांचआत्मनःसकाशात्तेतवन्नलिष्टस्यपृथक्त्वात्कथंवर्णसंकरइतिश्लोकत्रयार्थः ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥

Digitized by Google